

Обрѣчена земля, *sf.* terre de promesse ou terre de promise, *f.*

Обрѣчене, *sm.* Théol. la répromission.

Обрѣчень, *adj.* votif, censuel.

— **околь**, *sm.* Jur. la censive.

— **човѣкъ**, *sm.* Jur. le censitaire.

Обрѣчно, *adv.* censivement. [sidual.

Обсадена (за корона, за монета), *adj.* ob-

Обсаждамъ (съ дръвѣе градинна ограда), *va.* palissader.

Обсебана ладія (отъ друго), *sf.* Mar. le capteur et captureur.

Обсебвамъ, *va.* saisir, s'emparer de.

Обсерваторія (звѣздобройница), *sf.* Astr. l'observatoire *f.*

Обсервационенъ корпусъ, (*sm.* Milit. corps d'observation, *m.*

Обсидианъ (черно стжкло), *sm.* l'obsidienne et -dienne *f.* [rantisme *m.*

Обскурантизмъ (заслѣвяване), *sm.* l'obscu-

Обскурантъ (врагъ на просвѣтене), *sm.* un obscurantiste.

Обстоятеленъ, *adj.* circonstancié.

Обстоятелно, *adv.* en détail.

Обстоятелства (и подробности), *sm.* *pl.*

fig. les aboutenants et -sants; 1. бывамъ въ тѣсны —, *vn.* être dans ses petits souliers; 2. (що намалѣвать бѣдата), circonstances attenantes *f*; 3. споредъ -вата, *adv.* suivant ou selon le temps; || *fig. fam.* selon le vent.

Обстоятелственъ, *adj.* Gram. circonstanciel.

Обстоятелство (арѣме), *sm.* l'occasion *f*; la situation, incident *m.* circonstance *f*; détail *m.* particularité *f*; rancontre, conjoncture *f.*

Обтѣпамъ, *va.* assieger; || Milit. investir; || който обтѣпа, un assiegeant, un attaquant.

Обтѣпане, *sm.* l'investissement *m*; || двигамъ —, *va.* désassiéger.

Обтѣпненъ, *adj.* assiégé *m.*

Обсѣдлавамъ, *vn.* sceller, barder.

Обсѣдланъ конь, *sm.* cheval de selle, *m.*

Обтакамъ, *va.* surjeter.

Обтакане, *sm.* le surjet; 1. (на дръва), le passe-roi; 2. (съ ивицы), le remplissage; 3. отпарямъ —, *va.* déborder.

Обтакателна нвица (врѣзъ ижвъ-тъ на платната), *sf.* Mar. le couillard.

Обтакачка (на ижвъ съ ивицы), *sf.* une remplisseuse.

Обувамъ, *va.* chausser; 1. (изново), rechausser; 2. -са, *vr.* se chausser; 3. което са обува лесно, chaussant, *adj.*

Обувателна кость, *sf.* le chausse-pied.

Обувка жельзна (на колъ), *sf.* le sabot.

Обучавамъ, *va.* exercer; 1. (въ ивицо), practiquer; 2. -са, *vr.* s'exercer à; || *fig.* se dérouiller.

Обучаване, *sm.* l'exercice *m*; || въ —, en

haleine; || *pl.* -неа (въ побожностъ), les pratiques *f.*

Обуца, *sm.* *pl.* les bottes; 1. (калевры, ботушы), la chaussure; 2. (на планинскы Шотландцы), les brogues et broques *f*; 3. носещъ-тъ на —, la carre de soulier; 4. поленената калъ за -та, la botte; 5. обутъ съ —, chaussé, *adj*; 6. права —, *va.* chausser.

— **шійныйкы** (за пръзальне), *sf.* *pl.* le patin; 1. пръзальма съ —, *vr.* patiner; 2. търговія съ —, la patinerie; 3. пръзалькачъ съ —, un patineur.

Обуцаръ (ботушаръ), *sm.* un cordonnier.

Обшивамъ (съ палучна прѣжда), *va.* broder au plumetis *m*; || (цѣптя на платъ), broder.

Обшиване, *sm.* la broderie, le rebord.

Обшивка, *sf.* la bordure. [*pl.* le volant.

Обшивкы (на поля у женска дръва), *sf.*

Обшита нвица, *sf.* le crépine.

Обшить, *adj.* ouvré.

— **юрганъ** (зависка), *sm.* la courte-pointe; || майсторъ на -ны, un courte-pointier.

Обшжвачъ, *ка, s.* brodeur, euse. [ségrairie.

Обща гора (на различни лица), *sf.* la — мисль, *sf.* le cri public; || противенъ на —, paradoxal et -doxe.

— **паша** (мера *t.*), *sf.* les communeux *m.*

— **правдина**, *sf.* Jur. le partagé et pariage.

— **свойщина**, *sf.* les universaux *m.*

— **собственостъ**, *sf.* la copropriété; || (зидъ или друго), la mitoyenneté.

— **спавалница**, *sf.* le dortoir.

Общественно сщичествоване, *sm.* chose publique. *f.*

Общественъ, *adj.* social, public; || (муниципаленъ), municipal.

Общи изговори, *sm.* *pl.* les généralités *f.*

Община, *sf.* la société, la communauté, commune *f*, commun *m.* compagnie *f*; 1. (при царски Дворъ), l'appartement *m*; 2. (на подъ майсторъ ученицы), le compagnonnage; 3. давамъ пары на —, *va.* commander; 4. постѣпамъ въ —, *vn.* s'engrôler; 5. членъ на —, sociétaire, associé, *adj.* *m.*

Общинска кѣща, *sf.* la mairie.

Общински, *adj.* communal.

— **свѣтъ**, *sm.* la municipalité.

Общностъ, *sf.* la généralité, la communauté, intégralité *f*; || (на и.мотъ), la comunisme.

Общо, *adv.* par indivis; || *fig.* de concert.

— **то**, *sm.* le général; 1. изъ —, *adv.* en général ou généralement; 2. права или става —, *va.* *vn.* généraliser; 3. правяне или ставане —, la généralisation; 4. което може са направи —, généralisable, *adj*;

5. права —, *va.* vulgariser; 6. въвождане въ — употребене, la vulgarisation.